

100i tekst 14. 11
7. 1. 13

**PRIJEDLOG
ZAKONA O POSEBNOM POREZU NA MOTORNA VOZILA**

PRIJEDLOG ZAKONA O POSEBNOM POREZU NA MOTORNA VOZILA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o posebnom porezu na motorna vozila sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike (Narodne novine, broj 85/10 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

Sustav oporezivanja motornih vozila u Republici Hrvatskoj trenutno je uređen Zakonom o posebnim porezima na osobne automobile, ostala motorna vozila, plovila i zrakoplove („Narodne novine“, br. 139/97, 105/99, 55/00, 127/00, 107/01, 44/03, 95/04, 94/09, 21/10 i 78/12).

Prema važećem Zakonu porezna osnovica posebnog poreza na osobne automobile, motocikle i zrakoplove je prodajna cijena (cijena bez poreza na dodanu vrijednost) ili carinska vrijednost uvećana za iznos carine – pri uvozu. Posebni porez se plaća u postotku ili fiksnom iznosu + postotak, ovisno o cjenovnom razredu.

Tako dobiveni iznos se za osobne automobile i motocikle koji se ne smatraju novima (osobni automobil i motocikl koji nije bio registriran) povećava za pedeset posto (50%), a za osobne automobile obujma cilindra preko 1600 cm³ i motocikle obujma cilindra preko 250 cm³ za sto posto (100%).

Primjenom gore navedenih odredbi u 2010. i 2011. godini prihod od posebnog poreza na osobne automobile i motocikle je prema podacima Ministarstva financija iznosio:

2010. – OSOBNI AUTOMOBILI			
STAROST	BROJ UVEZENIH OSOBNIH AUTOMOBILA	VRIJEDNOST UVEZENIH OSOBNIH AUTOMOBILA u kunama	OBRAČUNATI POSEBNI POREZ u kunama
NOVI	39301	3.091.451.771,00	504.216.775,36
RABLJENI	7400	207.883.633,00	57.683.183,27
UKUPNO:	46701	3.299.335.404,00	561.899.958,63
2010. – MOTOCIKLI			
STAROST	BROJ UVEZENIH MOTOCIKALA	VRIJEDNOST UVEZENIH MOTOCIKALA u kunama	OBRAČUNATI POSEBNI POREZ u kunama
NOVI	2228	49.397.741,00	6.871.472,05
RABLJENI	172	2.218.740,00	622.599,31
UKUPNO:	2400	51.616.481,00	7.494.071,36
2011. – OSOBNI AUTOMOBILI			
STAROST	BROJ UVEZENIH OSOBNIH AUTOMOBILA	VRIJEDNOST UVEZENIH OSOBNIH AUTOMOBILA u kunama	OBRAČUNATI POSEBNI POREZ u kunama
NOVI	42786	3.455.932.315,00	573.399.427,46
RABLJENI	9069	232.050.863,00	64.190.617,14

UKUPNO:	51855	3.687.983.178,00	637.590.044,60
2011. – MOTOCIKLI			
STAROST	BROJ UVEZENIH MOTOCIKALA	VRIJEDNOST UVEZENIH MOTOCIKALA u kunama	OBRAČUNATI POSEBNI POREZ u kunama
NOVI	1798	33 590 612,00	4 555 135,29
RABLJENI	165	2.525.127,00	761 036,24
UKUPNO:	1963	36.115.739,00	5.316.171,53

Važeći Zakon o posebnim porezima na osobne automobile, ostala motorna vozila, plovila i zrakoplove donesen je 1997. godine i u međuvremenu je izmijenjen osam puta, ali je sadržajno ostao potpuno neusklađen sa suvremenim potrebama i ciljevima u oporezivanju motornih vozila koji se primjenjuju u državama članicama Europske unije.

Potrebno je istaknuti da oporezivanje motornih vozila nije harmonizirano na razini Europske unije i države članice mogu samostalno urediti nacionalno zakonodavstvo u tom području pri čemu su ograničene temeljnim načelima Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Europski sud pravde je u mnogim postupcima utvrđivao usuglašenost nacionalnih zakonodavstava država članica u području oporezivanja motornih vozila s člancima 45., 49., 56. i 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te je zapravo sudska praksa Europskog suda pravde najvažniji izvor prava pri izradi nacionalnih propisa.

Na područje oporezivanja motornih vozila odnose se Direktiva Vijeća 83/182/EEZ od 28. ožujka 1983. godine o oslobodenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu (SL L 105, 23.4.1983.) i Direktiva Vijeća 83/183/EEZ od 28. ožujka 1983. godine o oslobodenju od poreza za trajni uvoz individualnog osobnog vlasništva iz države članice (SL L 105, 23.4.1983.), čiji je opseg tek jedan manji dio sustava oporezivanja motornih vozila.

Važeći Zakon o posebnim porezima na osobne automobile, ostala motorna vozila, plovila i zrakoplove je u značajnoj mjeri u suprotnosti s načelima Ugovora o funkcioniranju Europske unije, a u njemu nisu ni inkorporirane odredbe Direktive 83/182/EEZ od 28. ožujka 1983, zbog čega ga je nužno uskladiti do pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Jedna od temeljnih značajki u sustavima oporezivanja motornih vozila u državama članicama Europske unije, koji su, nota bene, u velikoj mjeri različiti i ovise o raznim čimbenicima, poput domaće proizvodnje i dr., je emisija ugljičnog dioksida (CO₂) izražena u gramima po kilometru, koja je u nekim državama jedini kriterij za oporezivanje. Naime, ova mjera se smatra posebno važnom budući su prema podacima Europske komisije laka vozila odgovorna za otprilike 15% emisija ugljičnog dioksida u Europskoj uniji. U razdoblju od 1990. do 2010. godine emisije CO₂ u području cestovnog prometa u Europskoj uniji su porasle za gotovo 23% i smatra se da bi ta brojka bila i veća da se nije dogodila recentna ekonomska kriza. Promet je jedini veći sektor u Europskoj uniji u kojem su emisije stakleničkih plinova i dalje u porastu. Uvođenje emisije ugljičnog dioksida u oporezivanje motornih vozila smatra se važnom mjerom radi ostvarenja ciljeva Europske komisije za smanjenjem emisija stakleničkih plinova i ostvarenja obveza Europske unije sukladno Kyotskom protokolu.

Europski parlament i Vijeće su s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz lakih vozila donijeli Uredbu br. 443/2009 od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice, kojom su uvedene obveze proizvođačima koji prodaju motorna vozila u Europskoj uniji za postupno smanjenje emisija ugljičnog dioksida (CO₂), koje bi do 2015. godine trebalo iznositi 130 g/km, a do 2020. godine 95 g/km za flotu novih vozila svakog proizvođača.

Mjere utvrđene navedenom Uredbom te sustav oporezivanja koji za kriterij uzima i emisiju CO₂ doveli su do prosječne emisije od 135,7 g/km novih vozila registriranih u Europskoj uniji u 2011. godini, što je smanjenje od 4,6 g/km ili 3,3% u odnosu na 2010. godinu. Za usporedbu, prema podacima Centra za vozila Hrvatske d.d. u Republici Hrvatskoj je 2011. godine registrirano 21.986 novih vozila na benzinski pogon s prosječnom emisijom od 143,51 g/km, 39 novih vozila na benzin i ukapljeni naftni plin (LPG) s prosječnom emisijom od 180,64 g/km i 19.658 novih vozila na dizel s prosječnom emisijom od 135,84 g/km. Valja naglasiti i da je broj motornih vozila u Republici Hrvatskoj u stalnom rastu, tako da je taj broj u odnosu na 1990. godinu porastao 2,2 puta.

U srpnju 2012. godine Vlada Republike Hrvatske donijela je Uredbu o praćenju emisija stakleničkih plinova, politike i mjera za njihovo smanjenje u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ br. 87/2012) kojom je utvrđen okvir za provedbu Odluke br. 280/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmu za praćenje emisija stakleničkih plinova u Zajednici i za provedbu Kyotskog protokola (SL L 49, 19. 2. 2004.), Odluke br. 2005/166/EZ Europskog parlamenta i Vijeća kojom se utvrđuju pravila provedbe Odluke br. 280/2004/EZ o mehanizmu praćenja emisija stakleničkih plinova na razini Zajednice i primjeni Kyotskog protokola iz (SL L 55, 1. 3. 2005.) i Odluke br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća s ciljem država članica da smanje svoje emisije stakleničkih plinova kako bi ispunile obveze Zajednice za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. (SL L 140, 5. 6. 2009.).

Sukladno Odluci br. 406/2009/EZ, za Republiku Hrvatsku je u pregovaračkim stajalištima utvrđen postotak + 11%, što znači da se rast emisija iz sektora koji nisu pokriveni Direktivom 2003/87/EZ o trgovanju emisijama stakleničkih plinova (dio industrijskih procesa, uporaba otapala i drugih proizvoda, poljoprivreda, gospodarenje otpadom, kućanstva, promet i dr.) treba ograničiti do 11% u odnosu na razinu iz 2005. godine.

Odbor za zaštitu okoliša (Climate Change Committee) je na sastanku održanom 17. listopada 2017. godine u Briselu usvojio nacrt Odluke kojom su utvrđene godišnje alokacije emisija za razdoblje 2013.-2020. za zemlje članice i Republiku Hrvatsku na bazi postotka dozvoljenog povećanja emisija za Republiku Hrvatsku sukladno Odluci br. 406/2009/EZ. Navedene godišnje alokacije se neće smjeti prekoračiti.

Zbog gore istaknutog, u prijedlogu Zakona o posebnom porezu na motorna vozila predlaže se uvođenje kombiniranog sustava oporezivanja kojim bi se posebni porez utvrđivao na temelju postotka od prodajne (tržišne) cijene, kao vrijednosni kriterij i postotka od prodajne (tržišne) cijene ovisno o emisiji CO₂, kao ekološki kriterij.

Sustavom kojim bi se visina poreza određivala ovisno o emisiji CO₂ doprinijelo bi se ostvarivanju ciljeva Vlade Republike Hrvatske za smanjenjem emisija ugljičnog dioksida propisanih Uredbom o praćenju emisija stakleničkih plinova, politike i mjera za njihovo smanjenje u Republici Hrvatskoj, odnosno ostvarenju obveza preuzetih tijekom pregovora o pristupanju Europskoj uniji.

Prijedlog Zakona o posebnom porezu na motorna vozila predviđa da bi osnovica za oporezivanje posebnim porezom na motorna vozila za nova vozila bila njihova prodajna cijena (maloprodajna cijena novog motornog vozila s carinom i porezom na dodanu vrijednost te bez posebnog poreza, u koju se uključuje i vrijednost dodatne opreme ugrađene u motorno vozilo, dok bi za rabljena vozila to bila tržišna cijena (cijena rabljenog vozila na hrvatskom tržištu na dan utvrđivanja porezne osnovice posebnog poreza na motorna vozila).

Potrebno je naglasiti da sukladno presudi Europskog suda pravde C-47/88 *Komisija v. Danska* države članice nemaju ograničenja u utvrđivanju postotaka za visinu posebnog poreza na motorna vozila. Također, sukladno presudi C-290/05 *Nádasdi* države članice nisu ograničene u uspostavi drugačijih stopa i osnova za oporezivanje motornih vozila u novim propisima, uz uvjet primjene objektivnih kriterija.

Radi ostvarenja ciljeva za smanjenjem emisija ugljičnog dioksida u Republici Hrvatskoj predlaže se da vozila s malom emisijom CO₂ budu oslobođena plaćanja posebnog poreza po tom kriteriju, tako da se na motorna vozila koja za pogon koriste dizelsko gorivo i čija prosječna emisija ugljičnog dioksida (CO₂) iznosi do najviše 85 grama po kilometru i motorna vozila koja za pogon koriste benzin, ukapljeni naftni plin ili prirodni plin i čija prosječna emisija ugljičnog dioksida (CO₂) iznosi do najviše 90 grama po kilometru, ne bi plaćao posebni porez na temelju emisije ugljičnog dioksida (CO₂).

Isto tako, prijedlog je da se za „plug-in“ hibridna električna vozila iznos posebnog poreza umanjuje za postotni iznos koji odgovara dosegu vozila u potpuno električnom načinu rada, dok bi vozila koja se isključivo pokreću na električni pogon bila u cijelosti oslobođena plaćanja posebnog poreza na motorna vozila.

Ovim mjerama se posebno nastoji poticati kupnju ekološki najprihvatljivijih vozila.

Uz navedeno, napušta se podjela na nova i rabljena vozila na gore opisani, linearan način kako je to slučaj u važećem Zakonu, budući da je ustaljena sudska praksa Europskog suda pravde pri tumačenju članka 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije da se rabljena vozila koja se unose iz drugih država članica ne smiju tretirati diskriminatorno.

Kako je vidljivo iz gornjih tablica, broj uvezenih rabljenih vozila u Republiku Hrvatsku se kretao otprilike oko 20% od broja novih vozila u 2010. i 2011. godini te stoga promjena Zakona neće imati za posljedicu značajniji porast unosa rabljenih vozila u Republiku Hrvatsku budući da starija vozila emitiraju više ugljičnog dioksida (CO₂), a prijedlogom Zakona je predviđeno da takva vozila imaju veće porezno opterećenje po tom kriteriju.

Prema prijedlogu Zakona o posebnom porezu na motorna vozila krug predmeta oporezivanja ostao bi isti kao što je to propisano važećim Zakonom (osobni automobili, motocikli i „ATV“ vozila), s time da se predlaže i uvođenje oporezivanja tzv. pick-up vozila s dvostrukom kabinom te izuzimanje od oporezivanja dostavnih „van“ vozila, pri čemu je, dakle, temelji *ratio* potreba ostvarivanja gospodarskog pristupa te s time u vezi izuzimanja od oporezivanja onih motornih vozila koja su po svojoj naravi te prvotnoj i isključivoj svrsi namijenjena obavljanju gospodarske djelatnosti.

Također, radi postizanja učinka fleksibilizacije i dinamizacije ukupnog tržišta motornih vozila i ostvarivanja gospodarskog pristupa predviđen je institut povrata posebnog

poreza, pa se tako propisuje da vlasnik motornog vozila na koje je plaćen posebni porez a koji izveze ili iznese motorno vozilo iz Republike Hrvatske koje je objavljeno iz evidencije registriranih motornih vozila nadležnog tijela ima pravo na povrat dijela plaćenog posebnog poreza koji se utvrđuje u visini ostatka iznosa posebnog poreza na dan prijave motornog vozila za izvoz ili iznos.

Predviđeno je, nadalje, da porezni obveznik bude kupac motornog vozila, odnosno osoba na koju će glasiti registracija, koja se ne bi mogla obaviti bez dokaza o plaćenom posebnom porezu.

Nadalje, predlaže se da u slučajevima kupovine novih vozila u Republici Hrvatskoj trgovac (distributer) obavi poslove obračuna i uplate posebnog poreza na motorna vozila u ime i za račun kupca. U slučajevima kupovine rabljenih vozila u Republici Hrvatskoj ili njihovog uvoza ili unosa u Republiku Hrvatsku te poslove bi obavljao kupac jer je sukladno praksi Europskog suda pravde i preporukama Europske komisije potrebno individualno odrediti tržišnu vrijednost svakog rabljenog vozila, s time da je normirano i da porezni obveznik može i prije stjecanja motornog vozila opunomoćiti trgovca rabljenim motornim vozilima da u njegovo ime i za njegov račun podnese poreznu prijavu carinskom uredu nadležnom prema sjedištu ili prebivalištu trgovca rabljenim motornim vozilima. Pri tome se kupcu mora omogućiti osporavanje utvrđene tržišne cijene zbog čega se propisuje mogućnost angažiranja stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja.

U prijedlogu Zakona o posebnom porezu na motorna vozila također su detaljno opisani slučajevi nezakonite uporabe motornih vozila na području Republike Hrvatske (korištenje, posjedovanje te činjenično ili pravno raspolaganje motornim vozilom na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez na motorna vozila) te propisane prekršajne kazne za takvo postupanje. Npr. kad se utvrdi da je fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj posjedovala motorno vozilo na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez ili koristila takvo motorno vozilo na cesti u Republici Hrvatskoj (vozila registrirana u drugoj državi članici Europske unije ili trećim državama), Carinska uprava će obračunati posebni porez na takvo motorno vozilo u punom iznosu, te izreći prekršajnu sankciju, te je predviđena mjera oduzimanja motornog vozila ukoliko dug ne bude na vrijeme plaćen ili položeno osiguranje za njegovo plaćanje. Propisani su i izuzeci od ovog općeg pravila zbog potrebe poštivanja prakse Europskog suda pravde.

Zatim su navedeni slučajevi oslobođenja od plaćanja posebnog poreza na motorna vozila (diplomatska i konzularna predstavništava, međunarodne organizacije, obveze koje proizlaze iz međunarodnih ugovora i sl.).

U prijedlog Zakona je u cijelosti inkorporirana Direktiva Vijeća 83/182/EEZ o oslobođenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu. Također su usklađene odredbe sa sudskom praksom Europskog suda pravde, napose u dijelu koja se odnosi na utvrđivanje osnovice rabljenih vozila, uzimanja u najam ili leasing vozila u drugoj državi članici, uporabu vozila u slučaju kad su osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj zaposlenici ili vlasnici tvrtke u drugoj državi članici, uporabu vozila kod tzv. dnevnih migranata, postupak oduzimanja vozila radi ostvarenja prisilne naplate i omogućavanja angažiranja sudskih vještaka ili procjenitelja ako obveznik nije zadovoljan s procjenom vrijednosti vozila.

U prijedlog Zakona nisu prenesene odredbe iz Direktive 83/183/EEZ od 28. ožujka 1983. godine o oslobođenju od poreza za trajni uvoz individualnog osobnog vlasništva iz države članice koje se odnose na motorna vozila, budući da je Europski sud pravde u presudama C-387/01 *Weigel*, C-365/02 *Lindfors* i C-138/04 *Komisija v. Danska* zauzeo stajalište da se oslobođenje od poreza ne odnosi na oporezivanje motornih vozila kada pojedinci trajno mijenjaju prebivalište iz jedne države članice Europske unije u drugu, već to područje države članice mogu samostalno urediti nacionalnim propisima.

Predlaže se zadržavanje poreza na stjecanje motornih vozila (poseban porez na promet u važećem Zakonu) kojeg bi i dalje obračunavala i nadzirala Porezna uprava. Prema podacima Ministarstva financija prihod od posebnog poreza na promet upotrebljivanih osobnih automobila, ostalih motornih vozila, plovila i zrakoplova je u 2011. godini iznosio:

Predmet oporezivanja	Broj prijava	Postotak prijava	Ukupno plaćeno posebnog poreza na promet	Postotak plaćenog posebnog poreza na promet
Motorna vozila	173.065	97,11	138.013.112	95,55
Plovila	5.137	2,88	6.419.125	4,44
Zrakoplovi	11	0,01	10.097	0,01
UKUPNO	178.213		144.442.334	

Zbog ostvarenih neznatnih prihoda s osnove posebnog poreza na promet upotrebljivanih plovila i zrakoplova te mogućnosti njihove registracije u drugim državama članicama Europske unije, predlaže se ukidanje oporezivanja posebnim porezom na promet plovila i zrakoplova.

Također se predlaže ukidanje oporezivanja zrakoplova posebnim porezom jer je u razdoblju od 15.07.2004. godine do 22.08.2012. godine s te osnove zabilježen prihod u Državni proračun od 1.952.071,60 kuna, te je utvrđeno da su u istom razdoblju prijevoznice kompanije Croatia Airlines d.d. i Dubrovnik Airline d.o.o. uvezle 34,4% od broja svih uvezenih zrakoplova ili 56,44% vrijednosti svih uvezenih zrakoplova. Valja naglasiti da su se u gore navedenom razdoblju oporezivali samo zrakoplovi za privatnu uporabu. Zbog navedenog daljnje oporezivanje zrakoplova s aspekta ostvarenih prihoda nije svrhovito i opravdano.

Prekršajne odredbe su usklađene s materijalnim odredbama Zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog Zakona nije potrebno izdvajanje posebnih sredstava na teret Državnog proračuna Republike Hrvatske.

Predložena izmjena neće imati utjecaja na povećanje rashoda carinske službe.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člankom 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku radi usklađivanja s propisima Europske unije te s ciljem sprječavanja i otklanjanja većih poremećaja u gospodarskim sektorima obuhvaćenima oporezivanjem ovim poreznim oblikom uvažavajući okolnost da se predloženim Zakonom hrvatski porezni sustav i porezni obveznici ovoga poreznog oblika moraju žurno pripremiti za funkcioniranje i poslovanje u uvjetima članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji.

V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POSEBNOM POREZU NA MOTORNA VOZILA

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje plaćanje posebnog poreza na motorna vozila (u daljnjem tekstu: posebni porez) namijenjena za uporabu na cestama u Republici Hrvatskoj.

Članak 2.

Posebni porez prihod je Državnog proračuna Republike Hrvatske.

Članak 3.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva Vijeća 83/182/EEZ od 28. ožujka 1983. o oslobodenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu (SL L 105, 23.4.1983.).

Članak 4.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- a) *Carinski ured* je ustrojstvena jedinica Ministarstva financija, Carinske uprave (u daljnjem tekstu: Carinske uprave) u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi predviđeni carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima koji su joj stavljeni u nadležnost.
- b) *Cesta* je svaka javna cesta, ulica u naselju i nerazvrstana cesta i druga javna površina na kojoj se obavlja ili se može obavljati promet motornih vozila.
- c) *Nezakonita uporaba motornih vozila* je svako korištenje, posjedovanje te činjenično ili pravno raspolaganje motornim vozilom na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez.
- d) *Proizvođač* je pravna i fizička osoba koja proizvodi ili za svoj račun daje proizvoditi motorna vozila na području Republike Hrvatske.
- e) *Trgovac* je svaka osoba registrirana za obavljanje djelatnosti prodaje motornih vozila u Republici Hrvatskoj koja radi daljnje prodaje uvozi nova motorna vozila ili ih nabavlja od proizvođača, drugih trgovaca ili uvoznika u Republici Hrvatskoj ili koja nova motorna vozila unosi iz druge države članice Europske unije.
- f) *Trgovac rabljenim motornim vozilima* je svaka osoba registrirana za obavljanje djelatnosti prodaje motornih vozila u Republici Hrvatskoj koja radi daljnje prodaje uvozi ili unosi rabljena motorna vozila u Republiku Hrvatsku ili takva motorna vozila nabavlja u Republici Hrvatskoj.

g) *Novo motorno vozilo* je motorno vozilo koje u trenutku unosa, uvoza ili prodaje u Republici Hrvatskoj nije bilo registrirano.

h) *Rabljeno motorno vozilo* je svako motorno vozilo osim novog motornog vozila.

i) *Unos motornih vozila* je svaki unos u Republiku Hrvatsku s teritorija države članice Europske unije, kako je propisano zakonodavstvom Europske unije, osim iz trećih teritorija.

j) *Uvoz motornih vozila* je svaki unos u Europsku uniju iz trećih država odnosno trećih teritorija, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

k) *Prodajna cijena* je maloprodajna cijena novog motornog vozila s carinom i porezom na dodanu vrijednost te bez posebnog poreza. U prodajnu cijenu se uključuje i vrijednost dodatne opreme ugrađene u motorno vozilo.

l) *Tržišna cijena* je vrijednost rabljenog motornog vozila na hrvatskom tržištu na dan utvrđivanja porezne osnovice posebnog poreza.

m) *Kamper vozilo* je motorno vozilo koje sadrži opremu za smještaj, prenoćište i snabdijevanje osoba. Ova oprema može biti u obliku kreveta, sjedalice ili kauča, opreme za kuhanje, spremišta za hranu i opreme za njeno pripremanje.

n) *Dostavna „van“ vozila* su motorna vozila izvedena iz karoserije osobnih automobila s najviše jednim redom sjedala ili motorna vozila izvedena iz karoserije kombi vozila s najviše dva reda sjedala koja se kod nadležnog tijela registriraju kao teretna vozila.

o) *„Plug-in“ hibridno električno vozilo* je motorno vozilo koje za pogonske elemente ima motor s unutarnjim izgaranjem i električni motor čije se baterije, osim iz vlastitog sustava, mogu nadopunjavati i iz vanjskih izvora električne energije.

(2) Na određenje i tumačenje pojmova *unos, uvoz, treći teritorij* te drugih odredaba ovoga Zakona koje se odnose na područje njegove primjene na odgovarajući način se primjenjuju odredbe trošarinskih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj.

II. PREDMET OPOREZIVANJA

Članak 5.

(1) Predmet oporezivanja su motorna vozila na koje nije obračunat i plaćen posebni porez u Republici Hrvatskoj koja se registriraju sukladno posebnim propisima:

1. osobni automobili i ostala motorna vozila konstruirana prvenstveno za prijevoz osoba, uključujući motorna vozila tipa karavan, kombi i trkaće automobile iz tarifnih oznaka KN: 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33 i 8703 90, osim sanitetskih vozila i dostavnih „van“ vozila;

2. motocikli (uključujući i mopede), bicikli i slična vozila s pomoćnim motorom, sa ili bez bočne prikolice iz tarifnih oznaka KN: 8711 20, 8711 30, 8711 40, 8711 50 i 8711 90;

3. „pick-up“ vozila s dvostrukom kabinom, neovisno o njihovom razvrstavanju u kombiniranoj nomenklaturi;

4. „ATV“ vozila, neovisno o njihovom razvrstavanju u kombiniranoj nomenklaturi;

5. druga motorna vozila prenamijenjena u motorna vozila iz točke 1., 2., 3. i 4. ovoga stavka.

(2) Motorna vozila koja se isključivo pokreću na električni pogon nisu predmet oporezivanja.

III. POREZNI OBVEZNIK

Članak 6.

(1) Obveznik plaćanja posebnog poreza (u daljnjem tekstu: porezni obveznik) je:

1. fizička i pravna osoba koja, radi uporabe na cestama u Republici Hrvatskoj, stječe motorno vozilo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj ili koja takvo motorno vozilo na koje nije obračunat i plaćen posebni porez uvozi ili unosi u Republiku Hrvatsku.

2. osoba koja je izvršila prenamjenu drugog motornog vozila u motorno vozilo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona,

3. osoba koja je nezakonito uporabila motorno vozilo na području Republike Hrvatske.

(2) U smislu stavka 1. točke 3. ovoga članka osobom koja je nezakonito uporabila motorno vozilo na području Republike Hrvatske smatra se i osoba koja je sudjelovala u nezakonitoj uporabi motornog vozila na području Republike Hrvatske, a znala je ili je prema okolnostima slučaja morala znati da je takva uporaba nezakonita te osoba koja je odnosno motorno vozilo stekla u vlasništvo ili posjed premda je u trenutku stjecanja ili primitka motornog vozila znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da je motorno vozilo u nezakonitoj uporabi na području Republike Hrvatske.

(3) Ako je više osoba odgovorno za plaćanje posebnog poreza, za plaćanje odgovaraju solidarno.

IV. NASTANAK POREZNE OBVEZE

Članak 7.

(1) Obveza obračunavanja i uplate posebnog poreza iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona nastaje kad:

1. proizvođač ili trgovac izda račun o prodaji motornog vozila osobi koja nije trgovac u smislu ovog Zakona, osim ako trgovac takvo vozilo nabavi za vlastite potrebe;

2. trgovac rabljenim motornim vozilima izda račun o prodaji motornog vozila osobi koja nije trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima u smislu ovoga Zakona, osim ako trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima takvo vozilo nabavi za vlastite potrebe;

3. pravna ili fizička osoba sa sjedištem, odnosno prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja nije trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima u smislu ovoga Zakona unese ili uveze motorno vozilo na područje Republike Hrvatske ili kad trgovac, odnosno trgovac rabljenim motornim vozilima motorno vozilo unese ili uveze za vlastite potrebe.

(2) Obveza obračunavanja i uplate posebnog poreza iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona ne nastaje kad proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima motorno vozilo proda osobi sa sjedištem ili prebivalištem izvan područja Republike Hrvatske za uporabu na cestama izvan Republike Hrvatske ili motorno vozilo proda osobi ili instituciji koja je oslobođena plaćanja posebnog poreza temeljem odredbi ovoga Zakona.

(3) Obveza obračunavanja i uplate posebnog poreza iz članka 5. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona nastaje prenamjenom drugih motornih vozila u motorna vozila iz članka 5. stavka 1. točke 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona.

Članak 8.

(1) Obveza obračunavanja i uplate posebnog poreza iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona nastaje kada se utvrdi da su motorna vozila nezakonito upotrebljavana na području Republike Hrvatske.

(2) Kod nezakonite uporabe motornih vozila na području Republike Hrvatske obveza obračunavanja i uplate posebnog poreza, osim u drugim slučajevima propisanim ovim Zakonom, nastaje:

1. kad proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima isporuči drugoj osobi motorno vozilo na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez prije izdavanja računa ili bez izdavanja računa ili takvo motorno vozilo uporabi za svoje potrebe;

2. kad se utvrdi da je fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj posjedovala motorno vozilo na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez ili koristila takvo motorno vozilo na cesti u Republici Hrvatskoj.

(3) U smislu ovoga Zakona smatra se da fizička osoba ima prebivalište u Republici Hrvatskoj ako na području Republike Hrvatske stvarno boravi više od 185 dana u svakoj kalendarskoj godini zbog osobnih i poslovnih veza ili u slučaju kada poslovne veze ne postoje, ako postoje osobne veze koje ukazuju na blisku povezanost između osobe i mjesta u kojem prebiva na području Republike Hrvatske.

(4) Smatra se da fizička osoba koja je poslovno vezana uz mjesto različito od onoga uz koje je osobno vezana i koja stoga boravi na području Republike Hrvatske i području druge države članice Europske unije ima prebivalište u onoj državi na čijem se području nalazi mjesto uz koje je osobno vezana uz uvjet da tamo redovno odlazi. Uvjet redovnog odlaska, međutim, ne mora biti ispunjen ako fizička osoba boravi na području Republike Hrvatske, odnosno određene države članice Europske unije radi obavljanja poslova točno određenog trajanja. Fizička osoba s prebivalištem u drugoj državi članici Europske unije koja se redovito školuje na području Republike Hrvatske ne smatra se, u smislu ovoga Zakona, osobom koja ima prebivalište na području Republike Hrvatske.

(5) Carinska uprava i duga nadležna tijela su ovlaštena od fizičke osobe tražiti sve isprave i podatke potrebne za utvrđivanje njenog prebivališta, kao i u tu svrhu poduzimati po službenoj dužnosti sve druge potrebne mjere.

V. NAČIN OBRAČUNA, PLAĆANJE POSEBNOG POREZA, POREZNA OSNOVICA I VISINA POSEBNOG POREZA

Članak 9.

(1) Kod nastanka porezne obveze iz članka 7. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona proizvođač i trgovac je obvezan u ime i za račun stjecatelja motornog vozila prije izdavanja računa obračunati posebni porez te obračunati iznos uplatiti najkasnije do 15. dana tekućeg mjeseca za prethodni kalendarski mjesec. Račun koji izdaje proizvođač i trgovac obvezno mora sadržavati naznaku da je posebni porez obračunat u skladu s odredbama Zakona o posebnom porezu na motorna vozila.

(2) Kod nastanka porezne obveze iz članka 7. stavka 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona porezni obveznik je dužan carinskom uredu nadležnom prema svom sjedištu ili prebivalištu podnijeti poreznu prijavu radi obračuna i plaćanja posebnog poreza u roku od 5 dana od dana kupnje vozila od trgovca rabljenim motornim vozilima, odnosno 15 dana od dana unosa ili uvoza motornog vozila na područje Republike Hrvatske. Porezni obveznik može i prije stjecanja motornog vozila opunomoćiti trgovca rabljenim motornim vozilima da u njegovo ime i za njegov račun podnese poreznu prijavu carinskom uredu nadležnom prema sjedištu ili prebivalištu trgovca rabljenim motornim vozilima. Carinski ured utvrđuje poreznu obvezu donošenjem rješenja bez odgode ako porezni obveznik nije podnio prigovor na zapisnik iz članka 11. ovoga Zakona. Neprijavljivanje motornog vozila nadležnom carinskom uredu u rokovima iz ovoga stavka smatra se nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

(3) Kod nastanka porezne obveze iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona porezni obveznik (osoba koje je izvršila prenamjenu drugog motornog vozila u motorno vozilo iz članka 5. stavka 1. točke 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona) je obvezan carinskom uredu nadležnom prema svom sjedištu ili prebivalištu podnijeti poreznu prijavu radi obračuna i naplate posebnog poreza u roku od 15 dana od dana prenamjene motornog vozila. Carinski ured utvrđuje poreznu obvezu donošenjem rješenja bez odgode ako porezni obveznik nije prigovorio na zapisnik iz članka 11. ovoga Zakona. Neprijavljivanje motornog vozila nadležnom carinskom uredu u rokovima iz ovoga stavka smatra se nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

(4) Kod nastanka porezne obveze u slučajevima nezakonite uporabe motornog vozila posebni porez po službenoj dužnosti utvrđuje i obračunava nadležni carinski ured donošenjem rješenja.

(5) Žalba na rješenje iz stavka 2., 3. i 4. ovoga članka ne odgađa njegovo izvršenje.

(6) Kada se zbog opravdanih razloga porezna prijava iz stavka 2. i 3. ovoga članka ne može podnijeti carinskom uredu prema sjedištu ili prebivalištu poreznog obveznika, porezna prijava se može podnijeti bilo kojem carinskom uredu.

(7) Bez dokaza o obračunatom, odnosno plaćenom posebnom porezu ne može se kod nadležnog tijela obaviti registracija motornog vozila.

(8) Porezni obveznik iz stavka 2., 3. i 4. ovoga članka je dužan platiti posebni porez u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Članak 10.

(1) Posebni porez utvrđuje se na temelju prodajne, odnosno tržišne cijene motornog vozila, emisije ugljičnog dioksida (CO₂) izražene u gramima po kilometru, obujma motora u kubičnim centimetrima i razini emisije ispušnih plinova.

(2) Porezna osnovica za utvrđivanje posebnog poreza za nova motorna vozila je prodajna cijena, odnosno tržišna cijena za rabljena motorna vozila.

Članak 11.

(1) U slučajevima iz članka 9. stavka 2. i 3. ovoga Zakona carinski ured će pregledati motorno vozilo i dokumentaciju u prilogu porezne prijave, te o tome sačiniti zapisnik u kojem će utvrditi tržišnu cijenu motornog vozila na temelju raspoloživih podataka o cijenama rabljenih motornih vozila na hrvatskom tržištu (katalozi, cjenici trgovaca i sl.) uzimajući u obzir opće stanje motornog vozila ili, ako se radi o novom motornom vozilu, prodajnu cijenu prema cijenama takvog motornog vozila kod trgovaca u Republici Hrvatskoj. Ako se radi o rabljenom motornom vozilu o kojem ne postoje podaci o tržišnoj cijeni u Republici Hrvatskoj, carinski ured će utvrditi tržišnu cijenu takvog motornog vozila usporedbom s motornim vozilom istih ili približno istih karakteristika na tržištu u Republici Hrvatskoj. U slučaju novog motornog vozila koje nije u prodaji kod trgovaca u Republici Hrvatskoj, carinski ured će utvrditi prodajnu cijenu prema uobičajenim kriterijima za utvrđivanje prodajne cijene motornih vozila koji su u primjeni na tržištu novih motornih vozila u Republici Hrvatskoj.

(2) U postupku utvrđivanja činjenica bitnih za oporezivanje carinski ured može od poreznog obveznika i drugih osoba kod kojih se one nalaze tražiti dostavu računa, otpremnica, izdatnica, popratnica, komercijalnih, trgovačkih, službenih i drugih isprava te drugih dokaza potrebnih za pravilno i potpuno utvrđivanje činjenica u poreznom postupku.

(3) Ako se tijekom pregleda utvrdi da je za motorno vozilo ovlaštena pravna osoba u potvrdi o sukladnosti pojedinačno pregledanog vozila utvrdila nedostatke ili carinski službenik utvrdi da motorno vozilo ima nedostatke zbog kojih ne može biti korišteno u prometu, carinski ured će zastati s postupkom utvrđivanja tržišne cijene motornog vozila dok se nedostaci ne otklone, o čemu se odlučuje zaključkom.

(4) Porezni obveznik koji se ne slaže s poreznom osnovicom utvrđenom u zapisniku može o vlastitom trošku od stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja zatražiti procjenu tržišne cijene rabljenog motornog vozila, o čemu je dužan obavijestiti carinski ured prigovorom na zapisnik u roku od 15 dana od njegova primitka. Ako porezni obveznik u tom roku ne prigovori na zapisnik, carinski ured će bez odgode rješenjem odrediti iznos posebnog poreza.

(5) Stalni sudski vještak i stalni sudski procjenitelj kada postupaju u primjeni ovoga Zakona ne mogu biti zaposlenici, osnivači, dioničari ili odgovorne osobe u tvrtkama koje se bave

prodajom rabljenih motornih vozila u Republici Hrvatskoj te ne mogu obavljati procjenu tržišne cijene rabljenog motornog vozila ako su s poreznim obveznikom u odnosu povezanih osoba u smislu odredbi Općeg poreznog zakona.

(6) Stalni sudski vještak ili stalni sudski procjenitelj je dužan dostaviti nalaz i mišljenje o tržišnoj cijeni rabljenog motornog vozila carinskom uredu kod kojeg se vodi postupak, koji može od stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja tražiti dodatna pojašnjenja u roku od 5 dana od dana primitka nalaza i mišljenja, ako to smatra potrebnim radi razjašnjenja okolnosti važnih za utvrđivanje porezne osnovice.

(7) Carinski ured može nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja u cijelosti ili djelomično prihvatiti ili odbiti, o čemu se odlučuje rješenjem o utvrđivanju porezne obveze.

(8) Na motornom vozilu koje se nalazi na procjeni kod stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja ne smiju se poduzimati nikakvi popravci ili preinake.

(9) Carinski ured može tijekom i nakon postupka utvrđivanja porezne osnovice od nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj i inozemstvu tražiti podatke o motornom vozilu ako sumnja u istinitost podataka na temelju kojih se utvrđuje porezna osnovica. Ako se nakon donošenja rješenja o utvrđivanju porezne obveze utvrdi da podaci na temelju kojih je utvrđena porezna osnovica nisu bili istiniti, carinski ured će novim rješenjem utvrditi razliku porezne obveze.

Članak 12.

(1) Posebni porez na motorna vozila iz članka 5. stavka 1. točka 1., 3. i 5. ovoga Zakona plaća se u postotku od porezne osnovice na temelju cijene motornog vozila prema tablici 1 i postotku od porezne osnovice na temelju cijene motornog vozila ovisno o prosječnoj emisiji ugljičnog dioksida (CO₂) izraženoj u gramima po kilometru prema tablicama 2 i 3 ovisno o vrsti goriva koje vozilo koristi za promet, na način da se tako dobiveni iznosi zbrajaju.

TABLICA 1

Porezna osnovica u kn			%
0,00	do	100.000,00	1
100.000,01	do	150.000,00	2
150.000,01	do	200.000,00	4
200.000,01	do	250.000,00	6
250.000,01	do	300.000,00	7
300.000,01	do	350.000,00	8
350.000,01	do	400.000,00	9
400.000,01	do	450.000,00	11
450.000,01	do	500.000,00	12
500.000,01	do		14

TABLICA 2 – dizelsko gorivo

Emisija CO ₂ (g/km)			%
86	do	100	1,5
101	do	110	2,5
111	do	120	3,5
121	do	130	7
131	do	140	11,5
141	do	160	16
161	do	180	18
181	do	200	20
201	do	225	23
226	do	250	27
251	do	300	29
301	do		31

TABLICA 3 – benzin, ukapljeni naftni plin, prirodni plin i dizelsko gorivo s razinom emisije ispušnih plinova EURO VI

Emisija CO ₂ (g/km)			%
91	do	100	1
101	do	110	2
111	do	120	3
121	do	130	6
131	do	140	10
141	do	160	14
161	do	180	16
181	do	200	18
201	do	225	21
226	do	250	23
251	do	300	27
301	do		29

(2) Na motorna vozila koja za pogon koriste dizelsko gorivo i čija prosječna emisija ugljičnog dioksida (CO₂) iznosi do najviše 85 grama po kilometru i motorna vozila koja za pogon koriste benzin, ukapljeni naftni plin ili prirodni plin i čija prosječna emisija ugljičnog dioksida (CO₂) iznosi do najviše 90 grama po kilometru, ne plaća se posebni porez na temelju emisije ugljičnog dioksida (CO₂).

(3) Ako je motorno vozilo koje je predmet oporezivanja izuzeto od postupka homologacije vozila sukladno posebnim propisima, podnositelj porezne prijave može zatražiti potvrdu od ovlaštene pravne osobe o prosječnoj emisiji ugljičnog dioksida (CO₂) izražene u gramima po kilometru. Ako podnositelj prijave ne može podnijeti dokaz o prosječnoj emisiji ugljičnog dioksida (CO₂), uzima se da je prosječna emisija za vozila koja za pogon koriste dizelsko gorivo, benzin, ukapljeni naftni plin i prirodni plin 301 g/km.

(4) U postupcima koji se vode po službenoj dužnosti radi nezakonite uporabe motornih vozila, Carinska uprava će, ako stranka ne raspolaže valjanom potvrdom, od ovlaštene pravne osobe zatražiti podatke o prosječnoj emisiji ugljičnog dioksida (CO₂) izraženoj u gramima po kilometru. Ako ovlaštena pravna osoba ne može utvrditi prosječnu emisiju ugljičnog dioksida (CO₂), uzima se da je prosječna emisija za vozila koja za pogon koriste dizelsko gorivo, benzin, ukapljeni naftni plin i prirodni plin 301 g/km.

(5) Za „plug-in“ hibridna električna vozila iznos posebnog poreza utvrđen temeljem ovoga članka se umanjuje za postotni iznos koji odgovara doseg u vozila u potpuno električnom načinu rada.

(6) Za kamper vozila iznos posebnog poreza utvrđen temeljem ovoga članka se umanjuje za 85%.

(7) Vlada Republike Hrvatske može uredbom mijenjati brojčane pokazatelje za utvrđivanje visine posebnog poreza iz tablica 1, 2 i 3 propisane ovim člankom.

Članak 13.

(1) Posebni porez na motorna vozila iz članka 5. stavka 1. točka 2., 4. i 5. ovoga Zakona plaća se u postotku od porezne osnovice na temelju cijene motornog vozila ovisno o obujmu motora u kubičnim centimetrima prema tablici 4 i postotku od porezne osnovice na temelju razine emisije ispušnih plinova prema tablici 5, na način da se tako dobiveni iznosi zbrajaju.

TABLICA 4

Obujam motora u kubičnim centimetrima (cm ³)			%
51	do	125	2,5
126	do	250	3
251	do	400	3,5
401	do	600	4
601	do	800	4,5
801	do	1000	5
1001	do		5,5

TABLICA 5

Razina emisije ispušnih plinova	%
Euro III	5
Euro II	10
Euro I	15

(2) Vlada Republike Hrvatske može uredbom mijenjati brojčane pokazatelje za utvrđivanje visine posebnog poreza iz tablica 4 i 5 propisane ovim člankom.

Članak 14.

(1) Fizička ili pravna osoba s prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj koja iznajmi, uzme u leasing ili posudi motorno vozilo registrirano u drugoj državi članici Europske unije

radi uporabe na cestama u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 15 dana obvezna je prijaviti se carinskom uredu u roku od 3 dana od dana ulaska na područje Republike Hrvatske te u daljnjem roku od 15 dana od dana prijave carinskom uredu nadležnom prema svom sjedištu ili prebivalištu podnijeti poreznu prijavu iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Neprijavlivanje motornog vozila nadležnom carinskom uredu u rokovima iz stavka 1. ovoga članka smatra se nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

(3) Osoba koja je posudila motorno vozilo te najmoprimac ili primatelj leasinga može najranije 14 dana prije prestanka posudbe, odnosno isteka ili ranijeg raskida ugovora o najmu ili leasingu prijaviti motorno vozilo carinskom uredu kojem je podnesena porezna prijava iz stavka 1. ovoga članka koji će odgovarajućom primjenom članka 18. ovoga Zakona utvrditi iznos povrata posebnog poreza.

(4) Zahtjevu za povrat posebnog poreza prilaže se:

1. dokaz da je na motorno vozilo plaćen posebni porez sukladno odredbama ovoga Zakona,
2. drugi dokazi koje Carinska uprava smatra potrebnim ovisno o okolnostima slučaja.

VI. OSLOBOĐENJA I IZUZEĆA OD PLAĆANJA POSEBNOG POREZA

Članak 15.

(1) Posebni porez se ne plaća na motorna vozila ako su namijenjena za:

1. službene potrebe diplomatskih i konzularnih predstavništava te posebnih misija akreditiranih u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom uzajamnosti, osim konzularnih predstavništava koje vode počasnici konzularni dužnosnici,
2. osobne potrebe stranog osoblja diplomatskih i konzularnih predstavništava te posebnih misija akreditiranih u Republici Hrvatskoj,
3. potrebe međunarodnih organizacija, kada je to utvrđeno međunarodnim ugovorom koji obvezuju Republiku Hrvatsku,
4. osobne potrebe stranog osoblja međunarodnih organizacija, kada je to utvrđeno međunarodnim ugovorom koji obvezuju Republiku Hrvatsku,
5. uporabu u skladu s međunarodnim ugovorom koji je Republika Hrvatska zaključila s drugom državom ili međunarodnom organizacijom, ako taj ugovor za isporuku motornih vozila predviđa oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost,
6. službene potrebe institucija Europske unije u Republici Hrvatskoj,
7. osobne potrebe stranog osoblja institucija Europske unije u Republici Hrvatskoj.

(2) Oslobođenje od plaćanja posebnog poreza iz stavka 1. točke 1., 2., 6. i 7. ovoga članka ostvaruje se na temelju potvrde ministarstva nadležnog za vanjske poslove, a oslobođenje iz

stavka 1. točke 3., 4., i 5. ovoga članka na temelju potvrde nadležnog državnog tijela koje je nositelj provedbe pojedinog međunarodnog ugovora.

(3) Ako je u skladu s međunarodnim ugovorom moguće ostvariti oslobođenje samo uz uvjet uzajamnosti, ispunjenje uvjeta uzajamnosti mora potvrditi ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(4) Oslobođenje od plaćanja posebnog poreza iz stavka 1. točke 2., 4. i 7. ovoga članka ne mogu ostvariti državljani Republike Hrvatske, odnosno strani državljani s prebivalištem u Republici Hrvatskoj.

(5) Motorna vozila na koje se posebni porez ne plaća sukladno stavku 1. ovoga članka ne smiju se otuđiti bez prethodne obavijesti nadležnom carinskom uredu i plaćanja posebnog poreza.

Članak 16.

(1) Ne smatra se da je motorno vozilo nezakonito upotrebljavano na području Republike Hrvatske ako:

1. fizička osoba s prebivalištem u drugoj državi članici Europske unije koristi na području Republike Hrvatske motorno vozilo registrirano u drugoj državi članici Europske unije u razdoblju, kontinuiranom ili ne, od najduže 6 mjeseci za svako razdoblje od 12 mjeseci;

2. fizička osoba motorno vozilo registrirano u drugoj državi članici Europske unije u kojoj ima prebivalište redovno koristi za putovanja iz mjesta prebivališta u mjesto rada na području Republike Hrvatske i obrnuto (dnevni migrant). U ovom slučaju nema vremenskog ograničenja za uporabu motornog vozila;

3. student motorno vozilo registrirano u drugoj državi članici Europske unije u kojoj ima prebivalište koristi na području Republike Hrvatske u kojoj boravi isključivo zbog studiranja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka motorno vozilo se na području Republike Hrvatske ne smije koristiti za prijevoz putnika uz plaćanje ili materijalnu naknadu bilo koje vrste ili za industrijski i/ili komercijalni prijevoz robe uz plaćanje ili bez plaćanja niti se motorno vozilo smije otuđiti, iznajmiti ili posuditi, te ga ne smije koristiti druga osoba osim one koja ga je unijela, a u kojim slučajevima se smatra da je motorno vozilo nezakonito uporabljeno na području Republike Hrvatske.

(3) Motorna vozila u vlasništvu tvrtke za iznajmljivanje vozila koja ima sjedište u drugoj državi članici Europske unije koja se nalaze u Republici Hrvatskoj zbog prestanka ugovora u iznajmljivanju mogu biti ponovno iznajmljena osobama koje nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj radi njihovog iznošenja iz područja Republike Hrvatske. Motorna vozila mogu vratiti u državu članicu u kojoj su prvotno iznajmljena i zaposlenici tvrtke za iznajmljivanje koji mogu biti i osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj. Svako iznajmljivanje ili uporaba vozila suprotno ovom članku smatrat će se nezakonitom uporabom vozila na području Republike Hrvatske.

Članak 17.

(1) Ne smatra se da je motorno vozilo nezakonito upotrebljavano na području Republike Hrvatske ako se motorno vozilo registrirano u drugoj državi članici Europske unije:

1. nalazi u posjedu ili uporabi kod fizičke osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja je zaposlena kod poslodavca u drugoj državi članici Europske unije, a vozilo je u vlasništvu poslodavca. Fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj je u tom slučaju dužna Carinskoj upravi predočiti pisanu izjavu vlasnika motornog vozila te druge dokaze iz kojih je nedvojbeno da je motorno vozilo prvenstveno namijenjeno za obavljanje zaposlenikovog posla izvan područja Republike Hrvatske;

2. nalazi u posjedu ili uporabi kod fizičke osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja:

a) ima registriran obrt ili slobodno zanimanje u drugoj državi članici Europske unije, a motorno vozilo je registrirano na ime nositelja obrta, odnosno slobodnog zanimanja;

b) je odgovorna osoba, partner, dioničar ili član trgovačkog društva ili poduzeća registriranog u drugoj državi članici Europske unije, a motorno vozilo je u vlasništvu tog stranog pravnog subjekta;

3. nalazi u posjedu fizičke osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja je motorno vozilo iznajmila, uzela u leasing ili posudila u drugoj državi članici Europske unije radi kratkotrajne uporabe u Republici Hrvatskoj. U tom slučaju motorno vozilo smije biti u uporabi na području Republike Hrvatske najduže 15 dana od dana prijave nadležnom carinskom uredu, u kojem roku motornim vozilom smije upravljati samo osoba koja ga je posudila ili iznajmila. Osoba koja je posudila, uzela u leasing ili iznajmila motorno vozilo dužna je prijaviti se carinskom uredu u roku od 3 dana od dana ulaska na područje Republike Hrvatske. Fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja je motorno vozilo iznajmila, uzela u leasing ili posudila u drugoj državi članici Europske unije ne smije isto motorno vozilo ponovno uporabiti na cestama u Republici Hrvatskoj u roku od 365 dana od dana prethodne prijave. Neprijavljivanje motornog vozila carinskom uredu u roku, uporaba motornog vozila nakon proteka propisanog roka ili uporaba prijavljenog motornog vozila na cestama u Republici Hrvatskoj u roku od 365 dana od dana prethodne prijave smatra se nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka prvenstvena namjena motornog vozila mora biti obavljanje poslova ili uporaba izvan područja Republike Hrvatske.

(3) U slučajevima iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj je dužna najkasnije u roku od 5 dana od dana prvog unosa motornog vozila na područje Republike Hrvatske podnijeti zahtjev carinskom uredu prema mjestu svog prebivališta radi donošenja odobrenja kojim se utvrđuju uvjeti pod kojim osoba može upravljati motornim vozilom na području Republike Hrvatske. Prekoračenje tog roka smatra se nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

(4) U slučajevima iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka Carinska uprava i druga nadležna tijela mogu od korisnika motornog vozila tražiti sve podatke vezane uz uporabu motornog vozila te dokazivati da se motorno vozilo u pretežitoj mjeri koristi na području Republike

Hrvatske, u kojem slučaju se smatra da je motorno vozilo nezakonito uporabljeno na području Republike Hrvatske.

(5) Ukoliko se u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je druga osoba, osim one kojoj je izdano odobrenje ili koja je motorno vozilo iznajmila, uzela u leasing ili posudila u drugoj državi članici Europske unije posjedovala ili koristila motorno vozilo, takav posjed ili korištenje smatrat će se nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

VII. POVRAT POSEBNOG POREZA NA MOTORNA VOZILA

Članak 18.

(1) Vlasnik motornog vozila na koje je plaćen posebni porez prema odredbama ovoga Zakona koji izveze ili iznese motorno vozilo iz Republike Hrvatske koje je objavljeno iz evidencije registriranih motornih vozila nadležnog tijela ima pravo na povrat dijela plaćenog posebnog poreza koji se utvrđuje u visini ostatka iznosa posebnog poreza na dan prijave motornog vozila za izvoz ili iznos carinskom uredu nadležnom prema mjestu njegovog sjedišta ili prebivališta.

(2) Vlasnik motornog vozila iz stavka 1. ovoga članka dužan je nadležnom carinskom uredu podnijeti prijavu o izvozu ili iznosu motornog vozila najranije 14 dana prije nego što će biti obavljen izvoz ili iznos motornog vozila.

(3) Nadležni carinski ured prilikom utvrđivanja ostatka iznosa posebnog poreza u prijavljenom motornom vozilu na odgovarajući način primjenjuje članak 11. ovoga Zakona.

(4) Nakon izvršenog iznosa ili izvoza motornog vozila iz Republike Hrvatske zahtjev za povrat posebnog poreza podnosi se carinskom uredu nadležnom prema mjestu sjedišta ili prebivališta vlasnika motornog vozila, pri čemu se prilaže:

1. dokaz da je na motorno vozilo plaćen posebni porez sukladno odredbama ovoga Zakona,
2. dokaz o odjavi motornog vozila iz evidencije registriranih motornih vozila nadležnog tijela,
3. dokaz da je motorno vozilo izvezeno iz carinskog područja Europske unije,
4. račun ili druga komercijalna isprava iz koje je razvidno da je motorno vozilo prodano kupcu u drugoj državi članici Europske unije,
5. drugi dokazi koje Carinska uprava smatra potrebnim ovisno o okolnostima slučaja.

(5) Osim ako postoje osobito opravdani razlozi, povrat posebnog poreza neće se odobriti ako se odjava iz evidencije registriranih motornih vozila te iznos ili izvoz motornog vozila za koje se zahtjeva povrat ne obavi najkasnije u roku od 14 dana od dana podnošenja prijave iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Povrat posebnog poreza neće se odobriti za motorna vozila za koja je posebni porez obračunat i plaćen zbog nezakonite uporabe na području Republike Hrvatske u smislu ovoga Zakona.

(7) Ako se motorna vozila na koja je odobren povrat plaćenog posebnog poreza ponovno uvoze ili unose u Republiku Hrvatsku radi uporabe na cestama u Republici Hrvatskoj, posebni porez se na ta motorna vozila obračunava i naplaćuje sukladno odredbama ovoga Zakona.

VIII. REGISTRACIJA PROIZVOĐAČA I TRGOVCA I POLAGANJE INSTRUMENTA OSIGURANJA

Članak 19.

(1) Proizvođač, trgovac i trgovac rabljenim motornim vozilima je dužan nadležnom carinskom uredu prema mjestu svog sjedišta ili prebivališta najkasnije 8 dana prije početka obavljanja djelatnosti proizvodnje ili prodaje motornih vozila na području Republike Hrvatske podnijeti prijavu za upis u registar proizvođača i trgovaca motornih vozila.

(2) Proizvođač i trgovac dužan je uz prijavu za upis u registar proizvođača i trgovaca motornih vozila položiti instrument osiguranja plaćanja posebnog poreza koji može biti u obliku:

1. bankovne garancije čiji rok ne može biti kraći od roka u kojem obveza uplate može nastati, produžen za tri mjeseca ili

2. bjanko zadužnice ili zadužnice.

(3) O prihvaćanju instrumenta osiguranja plaćanja posebnog poreza iz stavka 2. ovoga članka odlučuje Carinska uprava te utvrđuje njegovu visinu ovisno o iznosu mogućeg duga po osnovi posebnog poreza. Carinska uprava može odobriti da instrument osiguranja umjesto proizvođača i trgovca položi druga osoba.

(4) Ako je ista osoba trgovac i trgovac rabljenim motornim vozilima u smislu ovoga Zakona prilikom podnošenja prijave za upis u registar o tome će posebno obavijestiti nadležni carinski ured.

(5) Ako proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima prestane obavljati djelatnost carinski ured će ga na njegov zahtjev ili po službenoj dužnosti brisati iz registra proizvođača i trgovaca motornih vozila.

IX. VOĐENJE EVIDENCIJE

Članak 20.

(1) Proizvođač, trgovac i trgovac rabljenim motornim vozilima su obvezni u svojim evidencijama voditi podatke o marki motornog vozila, tipu i modelu motornog vozila, identifikacijskom broju (broj šasije), oznaci motora, radnom postupku, obujmu motora u kubičnim centimetrima (cm³), vrsti goriva, broju vrata, broju mjesta za sjedenje, razini emisija ispušnih plinova, snazi motora u kW, emisiji ugljičnog dioksida (CO₂), podatke radi li se o potpuno električnom ili hibridnom (električnom) vozilu, o dosegu električnih i „plug-in“ hibridnih električnih vozila u potpuno električnom načinu rada, broju potvrde o sukladnosti pojedinačno pregledanog vozila, nabavi motornog vozila, državi isporuke, datumu isporuke, količini proizvedenih, uvezenih, unesenih, isporučenih i prodanih motornih vozila, ranijim

registracijama rabljenih motornih vozila, stanju zaliha, vrijednosti, poreznoj osnovici, poreznoj stopi i iznosu obračunatog posebnog poreza.

(2) Upisivanje u evidencije iz stavka 1. ovoga članka obavlja se svakodnevno, a najkasnije sljedećeg radnog dana od nastanka poslovnog događaja.

X. IZVJEŠĆIVANJE

Članak 21.

(1) Proizvođač i trgovac su obvezni na temelju evidencija iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona sastavljati i carinskom uredu nadležnom prema svom sjedištu dostavljati mjesečno izvješće koje će sadržavati podatke o proizvedenim, uvezenim, unesenim, isporučenim i prodanim motornim vozilima, stanju zaliha, vrijednosti, poreznoj osnovici, poreznoj stopi, razini emisija ispušnih plinova te iznosu obračunatog i uplaćenog posebnog poreza. Mjesečno izvješće se dostavlja do 15. dana u mjesecu za protekli mjesec.

(2) Za razdoblje u kome nije bilo proizvodnje, isporuke ili prodaje motornih vozila ne postoji obveza dostavljanja mjesečnih izvješća.

XI. OBLIK PROPISANIH PRIJAVA I IZVJEŠĆA I UPORABA SUSTAVA ELEKTRONIČKE RAZMJENE PODATAKA

Članak 22.

(1) Porezna prijava iz članka 9., prijava za upis u registar o proizvođača i trgovaca motornih vozila iz članka 19. i mjesečno izvješće iz članka 21. ovoga Zakona te porezni akti i podnesci poreznih obveznika u smislu ovoga Zakona se dostavljaju:

a) pisano, ili

b) elektroničkom razmjenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako uporabu takvih sredstava odobri Carinska uprava.

(2) Carinska uprava objavljuje na svojim internetskim stranicama tehničke preuvjete za potrebe elektroničke komunikacije s Carinskom upravom te pravila uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja Carinske uprave (e-Carina), a porezni obveznici moraju osigurati ispunjenje objavljenih tehničkih preuvjeta potrebnih radi podnošenja propisanih prijava, izvješća, podnesaka i drugih podataka elektroničkim putem.

(3) Kada se postupanje u primjeni ovoga Zakona obavlja uporabom sustava elektroničke razmjene podataka Carinska uprava određuje pravila za zamjenu vlastoručnog potpisa nekom drugom tehnikom koja se može temeljiti na uporabi šifara.

XII. NADZOR

Članak 23.

(1) Nadzor nad provedbom određaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega obavlja Carinska uprava.

(2) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima ne vodi evidencije iz članka 20. ovoga Zakona ili ih netočno ili nepotpuno vodi i da zbog toga nije moguće utvrditi obvezu posebnog poreza, carinski ured će naložiti proizvođaču, trgovcu ili trgovcu rabljenim motornim vozilima popis zatečenih predmeta oporezivanja bez dokumentacije o nabavi.

(3) Carinski ured može rješenjem proizvođaču, trgovcu ili trgovcu rabljenim motornim vozilima privremeno zabraniti daljnje obavljanje djelatnosti ako:

1. ne dopusti ili onemogućava provedbu poreznog nadzora,
2. obavlja djelatnost proizvodnje ili prodaje motornih vozila na području Republike Hrvatske bez upisa u registar proizvođača i trgovaca motornih vozila,
3. proizvođač ili trgovac ne obračunava, netočno obračunava ili ne uplaćuje posebni porez,
4. ne posjeduje dokumentaciju o proizvedenim, primljenim, isporučenim i prodanim predmetima oporezivanja,
5. ne vodi propisane evidencije ili ih netočno ili nepotpuno vodi ili ne dostavlja propisana izvješća,
6. ne posjeduje ili ne da na uvid dokumentaciju o obvezi posebnog poreza za uplatu te o uplaćenom posebnom porezu, kao i drugu porezno-pravno relevantnu poslovnu i financijsku dokumentaciju,
7. ne izdaje račune u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ako isporuke predmeta oporezivanja ne iskazuje preko naplatnog uređaja ili na drugi propisani način,
8. ako istekne rok valjanosti bankovne garancije iz članka 19. ovoga Zakona ili ako bankovna garancija bude opozvana.

(4) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Rješenje iz stavka 3. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija, skladišta, pogona, dijela pogona, postrojenja, opreme ili drugih prostorija proizvođača, trgovca ili trgovca rabljenim motornim vozilima te onemogućavanjem korištenja postrojenja, uređaja i druge opreme za rad, odnosno na drugi pogodan način.

(6) Zabrana iz stavka 3. ovoga članka traje do uklanjanja razloga radi kojih je zabrana izrečena.

(7) Ako i nakon 6 mjeseci od dana izdavanja rješenja iz stavka 3. ovoga članka proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima ne ukloni razloge radi kojih mu je izrečena

privremena zabrana daljnjeg obavljanja djelatnosti, dužan je u roku od 7 dana od proteka tog roka carinskom uredu nadležnom prema svom sjedištu podnijeti poreznu prijavu iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona za svako neisporučeno motorno vozilo radi obračuna i plaćanja posebnog poreza. Ako proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima ne podnese poreznu prijavu u roku, carinski ured može, uz odgovarajuću primjenu članka 24. ovoga Zakona, poduzeti sve mjere, uključujući oduzimanje i prodaju motornih vozila.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka carinski ured će rješenjem brisati proizvođača, trgovca ili trgovca rabljenim motornim vozilima iz registra proizvođača i trgovaca motornih vozila. Proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima koji bude izbrisan iz registra proizvođača i trgovac rabljenim motornim vozilima može se ponovno upisati u registar ako u trenutku podnošenja prijave za upis nema evidentiranih dospjelih dugova s naslova javnih davanja te ako ne postoje razlozi iz stavka 3. ovoga članka zbog kojih se proizvođaču, trgovcu ili trgovcu rabljenim motornim vozilima može privremeno zabraniti daljnje obavljanje djelatnosti.

(9) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(10) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da proizvođač ili trgovac ne obračunava ili netočno obračunava posebni porez, carinski ured će proizvođaču ili trgovcu rješenjem utvrditi ispravan iznos posebnog poreza.

Članak 24.

(1) Ako postoji opasnost da će osoba koja je nezakonito uporabila motorno vozilo raspolaganjem imovinom, dogovorom s trećim osobama ili na drugi način spriječiti ili znatno otežati izvršenje porezne obveze, odnosno ako iz drugih okolnosti proizlazi da bi izvršenje porezne obveze moglo biti neizvjesno, carinski ured može, ukoliko je to razmjerno svrsi koja se želi postići, radi osiguranja naplate posebnog poreza privremeno oduzeti motorno vozilo koje je bilo predmet nezakonite uporabe.

(2) Radi osiguranja naplate posebnog poreza carinski ured će bez odgode izdati potvrdu o privremenom oduzimanju motornog vozila iz stavka 1. ovoga članka te donijeti rješenje kojim određuje stavljanje pod nadzor motornog vozila do izvršenja rješenja o naplati posebnog poreza.

(3) Carinski ured će obustaviti provedbu mjera iz stavka 2. ovoga članka ako osoba koja je nezakonito uporabila motorno vozilo podnese odgovarajuće sredstvo osiguranja naplate posebnog poreza, ako provedba tih mjera više nije razmjerna svrsi koja se želi postići ili ako se obustavi postupak za naplatu posebnog poreza.

(4) Sredstva osiguranja iz stavka 3. ovoga članka moraju odgovarati najvišem mogućem iznosu posebnog poreza koji može nastati za vozilo koje je bilo predmet nezakonite uporabe i mogu se dati:

1. polaganjem bankovne garancije,
2. polaganjem gotovine u kunama,
3. polaganjem bjanko zadužnice ili zadužnice,

4. polaganjem mjenice,

5. drugim sredstvima osiguranja koje Carinska uprava može smatrati primjerenima za osiguranje naplate posebnog poreza.

(5) Carinski ured može odobriti da sredstva osiguranja umjesto osobe koja je nezakonito uporabila motorno vozilo položi druga osoba.

(6) Na polaganje sredstava osiguranja iz stavka 4. ovoga članka i naplatu iz sredstava osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe carinskih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj te Općeg poreznog zakona.

(7) Kada se nakon izvršnosti rješenja o naplati posebnog poreza koja su nezakonito upotrebljavana na području Republike Hrvatske utvrdi da porezna obveza nije plaćena, niti je položeno dostatno sredstvo osiguranja, carinski ured će u slučaju da je motorno vozilo stavljeno pod nadzor sukladno stavku 2. ovoga članka rješenjem o izvršenju oduzeti motorno vozilo i odrediti njegovu prodaju.

(8) Žalba na rješenja iz stavka 2. i 7. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(9) Sredstva ostvarena prodajom motornog vozila iz stavka 7. ovoga članka raspoređuju se tako da se najprije naplati posebni porez i kamate, zatim troškovi odnosnog postupka (troškovi prikupljanja, čuvanja i prodaje motornih vozila), a ostatak sredstava se vraća osobi koja je nezakonito uporabila motorno vozilo, čime se porezni dug s osnove posebnog poreza smatra ugašenim u dijelu prihoda ostvarenog prodajom.

(10) U primjeni ovoga članka carinski ured provodi žurni postupak.

Članak 25.

(1) Ako postoji vjerojatnost da će porezni obveznik, proizvođač i trgovac onemogućiti naplatu posebnog poreza, uključujući naplatu još nedospjelog i neutvrđenog iznosa posebnog poreza, te ako proizvođač ili trgovac ne vodi evidencije ili ih netočno ili nepotpuno vodi ili ne dostavlja izvješća propisana ovim Zakonom mogu se poduzeti mjere osiguranja naplate.

(2) Mjere osiguranja naplate određuju se rješenjem i sastoje se u zabrani raspolaganja sredstvima na žiroračunu ili drugim računima poreznog obveznika, proizvođača i trgovca, u popisu pokretnina, tražbina i drugih imovinskih prava, zabrani raspolaganja tražbinama poreznog obveznika, proizvođača i trgovca, oduzimanjem pokretnina i predbilježbi založnog prava na nekretnini.

(3) Žalba na rješenje iz stavka 2. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(4) Pljenidba radi osiguranja naplate može se odgoditi ili obustaviti ako porezni obveznik, proizvođač i trgovac podnese primjerena sredstva osiguranja.

XIII. POSEBNI POREZ NA STJECANJE MOTORNIH VOZILA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Članak 26.

- (1) Pravne i fizičke osobe sa sjedištem ili prebivalištem u Republici Hrvatskoj plaćaju posebni porez na stjecanje rabljenih motornih vozila u Republici Hrvatskoj na koja je plaćen posebni porez na motorna vozila iz članka 1. ovoga Zakona, ako to stjecanje odnosno isporuka ne podliježe oporezivanju porezom na dodanu vrijednost ili porezom na nasljedstva i darove prema posebnim propisima.
- (2) Porezni obveznik posebnog poreza na stjecanje rabljenih motornih vozila iz stavka 1. ovoga članka je stjecatelj.
- (3) Porezna obveza posebnog poreza na stjecanje iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku stjecanja.
- (4) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka mora nastanak porezne obveze prijaviti ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema svom sjedištu ili prebivalištu u roku od 15 dana od dana stjecanja rabljenog motornog vozila. Posebni porez na stjecanje obračunava i naplaćuje ispostava Porezne uprave nadležna prema sjedištu ili prebivalištu poreznog obveznika.
- (5) Porezna osnovica posebnog poreza na stjecanje rabljenih motornih vozila je tržišna cijena u trenutku nastanka porezne obveze. Porezna uprava provjerava tržišnu cijenu iskazanu u ispravama o stjecanju, a ako utvrdi da ista nije realno iskazana tržišnu cijenu utvrđuje na temelju usporedbe ili procjene, odnosno primjenom na odgovarajući način odredbe članka 11. ovoga Zakona. Posebni porez na stjecanje rabljenih motornih vozila iz stavka 1. ovoga članka ne plaća daroprimatelj koji je u odnosu prema darovatelju u prvom nasljednom redu i nasljednik koji je u odnosu prema ostavitelju u prvom nasljednom redu.
- (6) Posebni porez na stjecanje rabljenih motornih vozila ne plaća se na stjecanje rabljenih motornih vozila koja su namijenjena za potrebe propisane člankom 15. ovoga Zakona.
- (7) Bez dokaza o plaćenom posebnom porezu na stjecanje rabljenog motornog vozila ne može se kod nadležnog tijela obaviti registracija tog motornog vozila.
- (8) Posebni porez na stjecanje motornih vozila iz stavka 1. ovoga članka plaća se po stopi od 5%.
- (9) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka dužan je platiti posebni porez na stjecanje motornih vozila u roku od 15 dana od dana nastanka porezne obveze.
- (10) Obračunavanje i plaćanje posebnog poreza na stjecanje rabljenih motornih vozila nadzire Porezna uprava.

XIV. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 27.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 kuna do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima, a novčanom kaznom od 3.000,00 kuna do 50.000,00 kuna odgovorna osoba proizvođača, trgovca ili trgovca rabljenim motornim vozilima:

1. ako isporuči drugoj osobi motorno vozilo na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez prije izdavanja računa ili bez izdavanja računa ili takvo motorno vozilo uporabi za svoje potrebe (članak 8. stavak 2. točka 1.),

2. ako proizvođač ili trgovac ne obračunava, netočno obračunava i ne uplaćuje posebni porez na način i u rokovima kako je to propisano ovim Zakonom,

3. privremeno uneseno motorno vozilo na području Republike Hrvatske koristi za prijevoz putnika uz plaćanje ili materijalnu naknadu bilo koje vrste; ili za industrijski i/ili komercijalni prijevoz robe uz plaćanje ili bez plaćanja; ili motorno vozilo otuđi, iznajmi ili posudi; ili ga da na korištenje drugoj osobi (članak 16. stavak 2.),

4. ako motorno vozilo iznajmi ili uporabi suprotno članku 16. stavku 3. ovoga Zakona,

5. ako nabavi motorna vozila bez dokumentacije o nabavi (članak 23. stavak 2.),

6. ako ne dopusti ili onemogućava provedbu poreznog nadzora (članak 23. stavak 3. točka 1.),

7. ako obavlja djelatnost proizvodnje ili prodaje motornih vozila na području Republike Hrvatske bez upisa u registar proizvođača, trgovaca motornih vozila ili trgovca rabljenih motornih vozila (članak 23. stavak 3. točka 2.),

8. ako ne posjeduje dokumentaciju o proizvedenim, primljenim, isporučenim i prodanim predmetima oporezivanja (članak 23. stavak 3. točka 4.),

9. ako ne posjeduje ili ne da na uvid dokumentaciju o obvezi posebnog poreza za uplatu te o uplaćenom posebnom porezu, kao i drugu porezno-pravno relevantnu poslovnu i financijsku dokumentaciju (članak 23. stavak 3. točka 6.),

10. ako ne podnese poreznu prijavu na način i u roku kako je to propisano člankom 23. stavkom 7. ovoga Zakona,

11. ako onemogućava provedbu mjere oduzimanja motornih vozila (članak 23. stavak 7.),

12. ako onemogućava provedbu mjera osiguranja naplate posebnog poreza iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 28.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 kuna do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima, a novčanom kaznom od

2.000,00 kuna do 30.000,00 kuna odgovorna osoba proizvođača, trgovca ili trgovca rabljenim motornim vozilima:

1. ako ne vodi evidencije na način kako je to propisano člankom 20. ovoga Zakona,
2. ako proizvođač ili trgovac ne podnosi izvješća na način i u rokovima kako je to propisano člankom 21. ovoga Zakona,
3. ako ne izdaje račune u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ako isporuke predmeta oporezivanja ne iskazuje preko naplatnog uređaja ili na drugi odgovarajući način (članak 23. stavak 3. točka 7.).

Članak 29.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba, a novčanom kaznom od 2.000,00 kuna do 40.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi:

1. ako se zatekne u posjedu motornog vozila na koje nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez ili pri korištenju takvim motornim vozilom na cesti u Republici Hrvatskoj (članak 8. stavak 2. točka 2.),
2. ako ne podnese poreznu prijavu na način i u roku kako je to propisano člankom 9. stavkom 3. ovoga Zakona,
3. ako u poreznoj prijavi da neistinite podatke na temelju kojih se utvrđuje porezna osnovica (članak 11. stavak 10.),
4. ako korisnik najma ili leasinga ne prijavi motorno vozilo ili ne podnese poreznu prijavu na način i u rokovima kako je to propisano člankom 14. stavkom 1. ovoga Zakona,
5. ako fizička osoba iz članka 16. stavak 1. ovoga Zakona motorno vozilo na području Republike Hrvatske koristi za prijevoz putnika uz plaćanje ili materijalnu naknadu bilo koje vrste; ili za industrijski i/ili komercijalni prijevoz robe uz plaćanje ili bez plaćanja; ili motorno vozilo otuđi, iznajmi ili posudi; ili ga da na korištenje drugoj osobi (članak 16. stavak 2.),
6. ako motorno vozilo iznajmi ili uporabi suprotno članku 16. stavku 3. ovoga Zakona,
7. ako ne prijavi motorno vozila carinskom uredu u roku od 3 dana od ulaska na područje Republike Hrvatske (članak 17. stavak 1. točka 3.),
8. ako se koristi motornim vozilom nakon proteka propisanog roka ili ako prijavljeno motorno vozilo uporabi na cestama u Republici Hrvatskoj u roku od 365 dana od dana prethodne prijave (članak 17. stavak 1. točka 3.),
9. ako u roku ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona,
10. ako fizička osoba iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona motorno vozilo u pretežitoj mjeri koristi na području Republike Hrvatske (članak 17. stavak 4.),

11. ako fizička osoba iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona motorno vozilo preda drugoj osobi u posjed ili na korištenje (članak 17. stavak 5.),

12. ako onemogućava provedbu privremenog oduzimanja motornog vozila (članak 24.),

13. ako onemogućava provedbu mjera osiguranja naplate posebnog poreza iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 30.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba, a novčanom kaznom od 2.000,00 kuna do 20.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi:

1. ako ne izvrši prijavu obračuna i naplate posebnog poreza na način i u rokovima kako je to propisano člankom 9. stavkom 2. ovoga Zakona,

2. ako ne uplati posebni porez u roku iz članka 9. stavka 8. ovoga Zakona,

3. ako na motornom vozilu koje se nalazi na procjeni kod stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja izvrši popravke ili preinake (članak 11. stavak 8.),

4. ako stjecatelj motornih vozila ne podnose prijavu na način i u roku kako je to propisano člankom 26. stavkom 4. ovoga Zakona,

5. ako stjecatelj motornih vozila ne uplati posebni porez na stjecanje motornih vozila u roku iz članka 26. stavka 9. ovoga Zakona.

XV. POSTUPOVNE ODREDBE

Članak 31.

(1) Na sva postupovna pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona.

(2) Za provedbu prekršajnog postupka za prekršaje propisane ovim Zakonom nadležna je Carinska uprava, osim za prekršaje iz članka 30. stavka 1. točke 4. i 5. ovoga Zakona za koje je nadležna Porezna uprava. Na zastaru pokretanja i vođenja prekršajnog postupka primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona.

(3) U pogledu razvrstavanja predmeta oporezivanja u tarifnu oznaku kombinirane nomenklature odlučuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima i temeljnim pravilima koja vrijede za razvrstavanje robe po carinskoj tarifi.

Članak 32.

Odredbe ovoga Zakona u odnosu na definiciju predmeta oporezivanja primjenjivat će se na odgovarajući način i u slučaju izmjena tarifnih oznaka u kombiniranoj nomenklaturi, s time da to ne smije biti od utjecaja na opseg i visinu oporezivanja.

XVI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Ovlašćuje se ministar financija da u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga članka donese propis kojim će se urediti primjena ovoga Zakona.

Članak 34.

Na motorna vozila koja su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona smještena u carinskom skladištu i nisu puštena u slobodan promet primijenit će se odredbe ovoga Zakona.

Članak 35.

Do donošenja Zakona o carinskoj službi kojim će se osnovati carinski uredi iz članka 4. stavka 1. točke a) ovoga Zakona, poslove predviđene carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima koji su stavljeni u nadležnost Carinske uprave obavljaju carinarnice.

Članak 36.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o posebnim porezima na osobne automobile, ostala motorna vozila, plovila i zrakoplove („Narodne novine“, broj 139/97, 105/99, 55/00, 127/00, 107/01, 44/03, 95/04, 94/09, 21/10 i 78/12).

Članak 37.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, osim članka 19. koji stupa na snagu 1. svibnja 2013. godine i članka 33. ovoga Zakona koji stupa na snagu osmoga dana od dana objave ovoga Zakona u „Narodnim novinama“.

VI. OBRAZLOŽENJE ODREĐABA PRIJEDLOGA ZAKONA O POSEBNOM POREZU NA MOTORNA VOZILA

Uz članak 1.

Člankom 1. određuje se predmet i sadržaj ovoga Zakona, a to je plaćanje posebnog poreza na motorna vozila namijenjena za uporabu na cestama u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 2.

Člankom 2. se propisuje da je posebni porez na motorna vozila prihod Državnog proračuna Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom u Zakon se prenosi Direktiva Vijeća 83/182/EEZ od 28. ožujka 1983. o oslobođenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu (SL L 105, 23.4.1983.).

Uz članak 4.

Ovim člankom se definiraju pojmovi korišteni u ovom Zakonu na način da se taksativno navode njihova značenja te se propisuje da se na određenje i tumačenje pojmova *unos*, *uvoz*, *treći teritorij* te drugih odredaba ovoga Zakona koje se odnose na područje njegove primjene na odgovarajući način primjenjuju odredbe trošarinskih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 5.

Ovim člankom se propisuju predmeti oporezivanja posebnim porezom na motorna vozila, i to motorna vozila na koja nije obračunat i plaćen posebni porez u Republici Hrvatskoj koja se registriraju sukladno posebnim propisima:

- osobni automobili i ostala motorna vozila konstruirana prvenstveno za prijevoz osoba, uključujući motorna vozila tipa karavan, kombi i trkaće automobile iz tarifnih oznaka KN: 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33 i 8703 90, osim sanitetskih vozila i dostavnih („van“) vozila ;
 - motocikli (uključujući i mopede), bicikli i slična vozila s pomoćnim motorom, sa ili bez bočne prikolice iz tarifnih oznaka KN: 8711 20, 8711 30, 8711 40, 8711 50 i 8711 90;
 - „pick-up“ vozila s dvostrukom kabinom, neovisno o njihovom razvrstavanju u kombiniranoj nomenklaturi;
 - „ATV“ vozila, neovisno o njihovom razvrstavanju u kombiniranoj nomenklaturi;
 - druga motorna vozila prenamijenjena u motorna vozila iz točke 1., 2., 3., i 4. ovoga stavka.
- Također se propisuje da motorna vozila koja se isključivo pokreću na električni pogon nisu predmet oporezivanja.

Uz članak 6.

Ovim člankom se propisuje tko su obveznici plaćanja posebnog poreza na motorna vozila:

- fizička i pravna osoba koja, radi uporabe na cestama u Republici Hrvatskoj, stječe motorno vozilo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj ili koja takvo motorno vozilo na koje nije obračunat i plaćen posebni porez uvozi ili unosi u Republiku Hrvatsku.
 - osoba koja je izvršila prenamjenu drugog motornog vozila u motorno vozilo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona,
 - osoba koja je nezakonito uporabila motorno vozilo na području Republike Hrvatske (osoba koja koristi, posjeduje te činjenično ili pravno raspolaže motornim vozilom na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez).
- Također se propisuje za koje se druge osobe smatra da su nezakonito uporabile motorno vozilo na području Republike Hrvatske, kao i solidarna odgovornost ako je više osoba odgovorno za plaćanje posebnog poreza na motorna vozila.

Uz članak 7.

Ovim člankom se propisuje kad nastaje obveza obračunavanja i uplate posebnog poreza na motorna vozila i iznimka u slučaju kad proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima motorno vozilo proda osobi sa sjedištem ili prebivalištem izvan područja Republike Hrvatske za uporabu na cestama izvan Republike Hrvatske, ili takvo vozilo proda osobi ili instituciji koja je oslobođena plaćanja posebnog poreza temeljem odredbi ovog Zakona.

Uz članak 8.

Ovim člankom se propisuje nastanak obveze obračunavanja i uplate posebnog poreza na motorna vozila koja su nezakonito upotrebljavana na području Republike Hrvatske i slučajevi koji se smatraju nezakonitom uporabom:

- kad proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima isporuči drugoj osobi motorno vozilo na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez na motorna vozila, prije izdavanja računa ili bez izdavanja računa ili takvo vozilo uporabi za svoje potrebe;
 - kad se fizička osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj zatekne u posjedu motornog vozila na koje u Republici Hrvatskoj nije na propisan način obračunat ili plaćen posebni porez na motorna vozila ili pri korištenju takvim motornim vozilom na cesti u Republici Hrvatskoj.
- Propisuje se i što se smatra prebivalištem fizičke osobe na području Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije te ovlast Carinskoj upravi i drugim tijelima za poduzimanjem mjera u svrhu utvrđivanja prebivališta, kako je to propisano Direktivom Vijeća 83/182/EEZ od 28. ožujka 1983. o oslobođenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu.

Uz članak 9.

Ovim člankom se propisuje obveza proizvođača i trgovca novih motornih vozila da u ime i za račun stjecatelja motornog vozila obračuna i uplati posebni porez na motorna vozila te obveza pravnoj ili fizičkoj osobi koja je uvezla, unijela ili kupila u Republici Hrvatskoj rabljeno motorno vozilo, odnosno prenamijenila motorno vozilo da podnese poreznu prijavu nadležnom carinskom uredu radi obračuna i plaćanja posebnog poreza na motorna vozila, kao i rokovi za prijavu i plaćanje. Propisuje se da u slučajevima nezakonite uporabe motornog vozila posebni porez na motorna vozila po službenoj dužnosti utvrđuje i obračunava nadležni carinski ured donošenjem rješenja. Također se propisuje da se bez dokaza o obračunatom, odnosno plaćenom posebnom porezu na motorna vozila ne može kod nadležnog tijela obaviti registracija motornog vozila.

Uz članak 10.

Ovim člankom se propisuje da se posebni porez utvrđuje na temelju prodajne, odnosno tržišne cijene motornog vozila, emisije ugljičnog dioksida (CO₂) izražene u gramima po kilometru, obujma motora u kubičnim centimetrima i razini emisije ispušnih plinova. Propisuje se da je porezna osnovica za utvrđivanje poreza za nova motorna vozila prodajna cijena, odnosno tržišna cijena za rabljena motorna vozila.

Uz članak 11.

Ovim člankom se propisuje postupak i način utvrđivanja tržišne, odnosno prodajne cijene rabljenih vozila i novih motornih vozila koja nisu u prodaji kod trgovaca u Republici Hrvatskoj te se propisuje mogućnost da porezni obveznik, ako se ne slaže s poreznom osnovicom o vlastitom trošku od stalnog sudskog vještaka ili stalnog sudskog procjenitelja zatraži procjenu tržišne (prodajne) cijene. Propisuje se i da carinski ured može tijekom i nakon postupka utvrđivanja porezne osnovice od nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj i inozemstvu tražiti podatke o motornom vozilu ako sumnja u istinitost podataka na temelju kojih se utvrđuje porezna osnovica. Ako se nakon donošenja rješenja o utvrđivanju porezne obveze utvrdi da podaci na temelju kojih je utvrđena porezna osnovica nisu bili istiniti, carinski ured će novim rješenjem utvrditi ostatak porezne obveze.

Uz članak 12.

Ovim člankom se propisuje da se posebni porez na osobne automobile i „pick up“ vozila plaća u postotku od porezne osnovice na temelju cijene motornog vozila prema tablici i postotku od osnovice na temelju prosječne emisije ugljičnog dioksida (CO₂) izražene u gramima po kilometru prema tablicama ovisno o vrsti goriva koje vozilo koristi za promet (dizelsko gorivo, odnosno benzin, ukapljeni naftni plin i prirodni plin), na način da se tako dobiveni iznosi zbrajaju. Kao poticajne mjere za kupnju ekološki najprihvatljivijih vozila propisuje se da se na motorna vozila koja za pogon koriste dizelsko gorivo i čija prosječna emisija ugljičnog dioksida (CO₂) iznosi do najviše 85 grama po kilometru i motorna vozila koja za pogon koriste benzin, ukapljeni naftni plin ili prirodni plin i čija prosječna emisija ugljičnog dioksida CO₂ iznosi do najviše 90 grama po kilometru, ne plaća posebni porez na temelju emisije ugljičnog dioksida (CO₂). Dok se za „plug-in“ hibridna električna vozila iznos posebnog poreza umanjuje za postotni iznos koji odgovara dosegu vozila u potpuno električnom načinu rada. Zatim se propisuje da se u slučajevima kad ovlaštena pravna osoba ne može utvrditi prosječnu emisiju ugljičnog dioksida (CO₂) izraženu u gramima po kilometru, uzima da je prosječna emisija za vozila koja za pogon koriste dizelsko gorivo, benzin, ukapljeni naftni plin i prirodni plin 301 g/km. Također se propisuje da se za kamper vozila iznos posebnog poreza umanjuje za 85%. Propisuje se i da Vlada Republike Hrvatske može uredbom mijenjati brojčane pokazatelje za utvrđivanje visine posebnog poreza na motorna vozila.

Uz članak 13.

Ovim člankom se propisuje da se posebni porez na motocikle i „ATV“ vozila plaća u postotku od porezne osnovice na temelju kapaciteta motora u kubičnim centimetrima prema tablici 4. i postotku od porezne osnovice na temelju razine emisije ispušnih plinova prema tablici 5, na način da se tako dobiveni iznosi zbrajaju. Propisuje se i da Vlada Republike Hrvatske može uredbom mijenjati brojčane pokazatelje za utvrđivanje visine posebnog poreza na motocikle i „ATV“ vozila.

Uz članak 14.

Ovim člankom se propisuje postupak i način obračuna posebnog poreza na motorna vozila u slučaju da fizička ili pravna osoba sa prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj uzme u

najam ili leasing motorno vozilo registrirano u drugoj državi članici Europske unije radi uporabe na cestama u Republici Hrvatskoj te se utvrđuje mogućnost traženja povrata nakon prestanka ugovora o najmu ili leasingu.

Uz članak 15.

Ovim člankom se propisuje da se posebni porez na motorna vozila ne plaća ako su namijenjena za:

1. službene potrebe diplomatskih i konzularnih predstavništava te posebnih misija akreditiranih u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom uzajamnosti, osim konzularnih predstavništava koje vode počasni konzularni dužnosnici,
2. osobne potrebe stranog osoblja diplomatskih i konzularnih predstavništava te posebnih misija akreditiranih u Republici Hrvatskoj,
3. potrebe međunarodnih organizacija, kada je to utvrđeno međunarodnim ugovorom koji obvezuju Republiku Hrvatsku,
4. osobne potrebe stranog osoblja međunarodnih organizacija, kada je to utvrđeno međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku,
5. uporabu u skladu s međunarodnim ugovorom koji je Republika Hrvatska zaključila s drugom državom ili međunarodnom organizacijom, ako taj ugovor za isporuku motornih vozila predviđa oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost,
6. službene potrebe institucija Europske unije u Republici Hrvatskoj,
7. osobne potrebe stranog osoblja institucija Europske unije u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 16.

Ovim člankom se propisuju slučajevi kad se ne smatra da je motorno vozilo nezakonito upotrebljavano na području Republike Hrvatske (Direktiva Vijeća 83/182/EEZ o oslobođenju od poreza unutar Zajednice za određena prijevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu). Propisuje se i da se ta motorna vozila na području Republike Hrvatske ne smiju koristiti za prijevoz putnika uz plaćanje ili materijalnu naknadu bilo koje vrste ili za industrijski i/ili komercijalni prijevoz robe uz plaćanje ili bez plaćanja niti se smiju otuđiti, iznajmiti ili posuditi, te ih ne smije koristiti druga osoba osim one koja ga je unijela, u kojim slučajevima se smatra da je motorno vozilo nezakonito uporabljeno na području Republike Hrvatske.

Uz članak 17.

Ovim člankom se propisuju slučajevi kad se ne smatra da je motorno vozilo nezakonito upotrebljavano na području Republike Hrvatske, te se propisuje iznimka za fizičku osobu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja je motorno vozilo iznajmila, uzela u leasing ili posudila u drugoj državi članici Europske unije radi kratkotrajne uporabe u Republici Hrvatskoj.

Propisuje se, ukoliko se druga osoba, osim one kojoj je izdano odobrenje ili koja je iznajmila motorno vozilo, zatekne u posjedu ili korištenju motornog vozila, da će se takav posjed ili korištenje smatrati nezakonitom uporabom motornog vozila na području Republike Hrvatske.

Uz članak 18.

Ovim člankom se propisuje da vlasnik motornog vozila na koje je plaćen posebni porez prema odredbama ovoga Zakona koji izveze ili iznese motorno vozilo iz Republike Hrvatske koje je objavljeno iz evidencije registriranih motornih vozila nadležnog tijela, ima pravo na povrat dijela plaćenog posebnog poreza koji se utvrđuje u visini ostatka iznosa posebnog poreza na dan prijave motornog vozila za izvoz ili iznos carinskom uredu nadležnom prema mjestu njegovog sjedišta ili prebivališta.

Uz članak 19.

Ovim člankom se propisuje obveza proizvođaču, trgovcu i trgovcu rabljenim motornim vozilima podnošenja prijave za upis u registar proizvođača i trgovaca motornih vozila. Propisuje se i da je proizvođač i trgovac dužan uz prijavu za upis u registar proizvođača i trgovaca motornih vozila položiti instrument osiguranja kojim se jamči namirenje posebnog poreza na motorna vozila koji su proizvođač ili trgovac dužni uplatiti.

Uz članak 20.

Ovim člankom se propisuje obveza proizvođaču, trgovcu i trgovcu rabljenim motornim vozilima vođenja evidencije o motornim vozilima koja prodaju te o stanju zaliha, vrijednosti, poreznoj osnovici, poreznoj stopi i iznosu obračunatog posebnog poreza na motorna vozila.

Uz članak 21.

Ovim člankom se propisuje obveza proizvođaču i trgovcu dostavljanja mjesečnog izvješća o obračunatim i uplaćenim iznosima posebnog poreza na motorna vozila

Uz članak 22.

Ovim člankom se propisuje oblik propisanih prijava i izvješća proizvođača, trgovca i trgovca rabljenim motornim vozilima te mogućnosti uporabe sustava elektroničke razmjene podataka.

Uz članak 23.

Ovim člankom se propisuje privremena zabrana daljnjeg obavljanja djelatnosti ako proizvođač, trgovac ili trgovac rabljenim motornim vozilima postupa suprotno odredbama ovoga Zakona. Propisuje se da će se rješenjem brisati proizvođača, trgovca ili trgovca rabljenim motornim vozilima iz registra proizvođača i trgovaca motornih vozila ako u roku od 6 mjeseci od dana privremene zabrane ne ukloni razloge radi kojih mu je izrečena. Također se propisuje ponovna mogućnost upisa u registar ako u trenutku podnošenja prijave za upis nema evidentiranih dospjelih dugova s naslova javnih davanja te ako ne postoje razlozi zbog kojih se proizvođaču, trgovcu ili trgovcu rabljenim motornim vozilima može privremeno zabraniti daljnje obavljanje djelatnosti. Propisuje se da će carinski ured poreznom obvezniku rješenjem utvrditi ispravan iznos posebnog poreza na motorna vozila ako se u tijeku nadzora utvrdi da proizvođač ili trgovac ne obračunava ili netočno obračunava posebni porez na motorna vozila, pri čemu je proizvođač ili trgovac solidarno odgovoran za ispunjenje porezne obveze.

Uz članak 24.

Ovim člankom se propisuje privremeno oduzimanje motornog vozila koje je bilo predmet nezakonite uporabe ako postoji opasnost da će osoba koja je nezakonito uporabila motorno vozilo raspolaganjem imovinom, dogovorom s trećim osobama ili na drugi način spriječiti ili znatno otežati izvršenje porezne obveze, odnosno ako iz drugih okolnosti proizlazi da je izvršenje porezne obveze neizvjesno. Za privremeno oduzimanje je nužno da je ta mjera razmjerna svrsi koja se želi postići. Propisuje se obustava mjere privremenog oduzimanja vozila ako se podnese odgovarajuće sredstvo osiguranja naplate posebnog poreza na motorna vozila ili ako se utvrdi da provedba tih mjera više nije razmjerna svrsi koja se želi postići. Također se propisuje oduzimanje i prodaja motornog vozila kad se utvrdi da porezna obveza nije plaćena, niti je položeno dostatno sredstvo osiguranja.

Uz članak 25.

Ovim člankom se propisuju mjere osiguranja naplate posebnog poreza na motorna vozila ako postoji vjerojatnost da će naplata biti onemogućena ili ako proizvođač ili trgovac ne vode evidencije ili ne dostavljaju izvješća propisana ovim Zakonom.

Uz članak 26.

Ovim člankom se propisuje obveza plaćanja posebnog poreza na stjecanje motornih vozila u Republici Hrvatskoj na koje je plaćen posebni porez na motorna vozila, ako to stjecanje odnosno isporuka ne podliježe oporezivanju porezom na dodanu vrijednost ili porezom na nasljedstva i darove prema posebnim propisima. Propisuje se da je porezni obveznik posebnog poreza na stjecanje motornih vozila stjecatelj, kao i rokovi za podnošenje prijave i uplatu, te stopa poreza od 5% od tržišne cijene motornog vozila u trenutku utvrđivanja porezne osnovice.

Uz članak 27.

Ovim člankom se propisuje minimum i maksimum novčanih kazni koje se mogu izreći proizvođaču, trgovcu ili trgovcu rabljenim motornim vozilima i odgovornoj osobi u slučaju počinjenja taksativno navedenih prekršaja za koje su propisane novčane kazne.

Uz članak 28.

Ovim člankom se propisuje minimum i maksimum novčanih kazni koje se mogu izreći proizvođaču, trgovcu ili trgovcu rabljenim motornim vozilima i odgovornoj osobi u slučaju počinjenja taksativno navedenih prekršaja za koje su propisane novčane kazne.

Uz članak 29.

Ovim člankom se propisuje minimum i maksimum novčanih kazni koje se mogu izreći pravnoj ili fizičkoj osobi i odgovornoj osobi u slučaju počinjenja taksativno navedenih prekršaja za koje su propisane novčane kazne.

Uz članak 30.

Ovim člankom se propisuje minimum i maksimum novčanih kazni koje se mogu izreći pravnoj ili fizičkoj osobi i odgovornoj osobi u slučaju počinjenja taksativno navedenih prekršaja za koje su propisane novčane kazne.

Uz članak 31.

Ovim člankom se propisuje da se za sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju odredbe Općeg poreznog zakona. Propisuje se da je za provedbu prekršajnog postupka za prekršaje propisane ovim Zakonom nadležna Carinska uprava, osim za prekršaje iz članka 30. stavak 1. točka 4. i 5. za koje je nadležna Porezna uprava. Nadalje se propisuje da u pogledu razvrstavanja predmeta oporezivanja u tarifnu oznaku kombinirane nomenklature odlučuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima i temeljnim pravilima koja vrijede za razvrstavanje robe po carinskoj tarifi.

Uz članak 32.

Ovim člankom se propisuje će se odredbe ovoga Zakona u odnosu na definiciju predmeta oporezivanja primjenjivati na odgovarajući način i u slučaju izmjena tarifnih oznaka u kombiniranoj nomenklaturi, s time da to ne smije biti od utjecaja na opseg i visinu oporezivanja.

Uz članak 33.

Ovim člankom se propisuje ovlast ministru financija da u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga članka donese propis kojim će urediti primjenu odredbi ovoga Zakona.

Uz članak 34.

Ovim člankom se propisuje da će se na motorna vozila koja su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona smještena u carinskom skladištu i nisu puštena u slobodan promet primijeniti odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 35.

Ovim člankom se propisuje da do donošenja Zakona o carinskoj službi kojim će se osnovati carinski uredi iz članka 4. stavka 1. točke a) ovoga Zakona, poslove predviđene carinskim, trošarinskim, poreznim i drugim propisima koji su stavljeni u nadležnost Carinske uprave obavljaju carinarnice.

Uz članak 36.

Ovim člankom se propisuje da danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o posebnim porezima na osobne automobile, ostala motorna vozila, plovila i zrakoplove („Narodne novine“, broj 139/97, 105/99, 55/00, 127/00, 107/01, 44/03, 95/04, 94/09, 21/10 i 78/12).

Uz članak 37.

Ovim člankom se propisuje da će se ovaj Zakon objaviti u „Narodnim novinama“ i stupiti na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, osim članka 19. koji stupa na snagu 1. svibnja 2013. godine i članka 33. Zakona koji stupa na snagu osmoga dana od dana objave Zakona u „Narodnim novinama“. Ranije stupanje na snagu članka 19. je potrebno da bi se proizvođači, trgovci i trgovci rabljenim motornim vozilima mogli na vrijeme upisati u registar proizvođača i trgovaca motornih vozila kako bi im se omogućilo nesmetano poslovanje, a članka 33. radi pravodobnog donošenja provedbenih propisa.